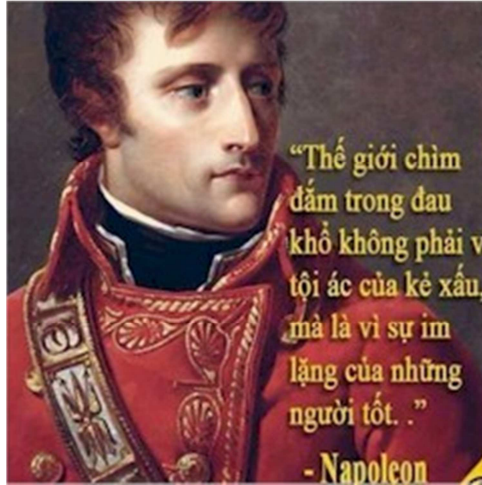

Thời sự Hải Ngoại
Chủ đề: Xã hội
Tác giả: Ngô Minh Hằng

THƯ NGỎ CUỐI NĂM KÍNH GỬI QUÝ VỊ THỨC GIẢ TRÊN DIỄN ĐÀN

Kính thưa Quý vị và các Bạn,

Câu chuyện mà tôi xin gửi đến quý vị và các Bạn hôm nay nó có từ lâu lắm, từ những năm 2004 đến nay, tức 14 năm và vẫn còn đang tiếp diễn. Trong 14 năm đó quý vị và các bạn trên các DD đã đọc rất nhiều, nhưng chỉ đọc những email chửi bới, những ngôn từ tục tĩu, nội dung dối gian xuyên tạc cá nhân và gia đình tôi. Hôm nay, nhân cuối năm và cũng để trả lời những câu hỏi của những vị quan tâm, tôi xin trình bày cùng quý vị và các bạn với tất cả SỰ THẬT mà tôi vừa là nạn nhân vừa là nhân chứng.

Chuyện của 14 năm mà gom lại một lần thì cũng hơi dài. Nhưng xin mời quý vị đọc để rõ SỰ THẬT vì quỹ thời gian ngày càng cạn và tôi chỉ CHỈ TRÌNH BÀY MỘT LẦN DUY NHẤT NÀY THÔI.

Thưa quý vị và các bạn,

Năm 2004 một người tôi chưa từng quen biết gọi điện thoại làm quen xin tôi một bài thơ, cho tôi số điện thoại, mời tôi gọi lại nhưng chỉ vài ngày sau đó, sau một lần điện đàm, bà ta bỗng nhiên gọi điện thoại bịa chuyện để thóa mạ tôi nhiều lần, tôi phải nhờ cảnh sát nơi tôi cư ngụ can thiệp. Từ đó, bà ta vu khống, phỉ báng tôi liên tục trên các DD cho đến bây giờ. Đó là bà nhà văn Hoa Hoàng Lan (HHL) tên thật là Đàm Thị Lữ, vợ một Thiếu tá QLVNCH tên Trương Duy Cường, là nhà văn Phương Duy và nhà giáo, nhà mô phạm.

Trong 14 năm qua, không biết thầy giáo, Thiếu tá Trương Duy Cường và những người con đã trưởng thành của ông có biết là vợ và mẹ của họ đã dùng ngôn ngữ tục bần vô văn hóa, vô giáo dục, vô đạo đức để viết nhiều ngàn emails với nội dung bịa đặt, chửi rửa, vu khống, và tấn công một người không quen biết là tôi, Ngô Minh Hằng trên nhiều diễn đàn không? Nếu biết, và nếu có liêm sỉ của một nhà giáo, một Thiếu tá VNCH, hẳn ông Trương Duy Cường sẽ phải xấu hổ lắm vì những gì vợ ông đã viết, đã làm, nhất là xúc phạm Chúa Giê-su của người Thiên Chúa Giáo là dân loạn khác chi HCM và sỉ nhục bôi bác cờ vàng: ‘Cờ Vàng chính nghĩa mụ lo cửa mình’ lá cờ một thời ông đã cung kính đứng chào. Những người con trưởng thành của ông nếu đọc được những gì mẹ chúng viết về người khác, chúng sẽ nghĩ gì về đức hạnh của bà ta, sẽ vỗ tay cổ vũ hay mất đi lòng quý trọng?

Riêng tôi, tôi không đáp trả những email chửi bới của bà HHL với lý do:

1/ Khi tôi làm thơ chống Việt cộng, Việt gian và tay sai, đương nhiên, tôi phải có kẻ thù. Từ ngày có nghị quyết 36 VC tung ra hải ngoại, kẻ thù của tôi nhiều hơn. Và dĩ nhiên, kẻ thù ghét người chống cộng không là những người QG lương chính.

2/ Với tôi, nỗi đau của Tổ Quốc VN quá lớn. Khi đã dân thân chống đảng CS tạo ra nỗi đau này, tôi để TỔ QUỐC VIỆT NAM lên trên tất cả, trên cái cá nhân bé nhỏ yếu đuối của tôi. Vì thế, khi kẻ thù bôi bác thoá mạ chửi rửa cá nhân tôi, xúc phạm Cha Mẹ và con cháu tôi thì thay vì khinh bỉ và thù ghét, tôi lại thấy thương hại họ. Tôi theo đạo thờ cúng Tổ Tiên nên mỗi khi cầu nguyện, tôi thường thêm lời nguyện cầu cho họ. Tội nghiệp họ vì tôi nghĩ họ vì mê tiền, vì thiếu tự trọng hoặc thiếu hiểu biết nên họ mới bán rẻ lương tâm, cúi đầu làm công cụ cho bọn tay sai VC để làm lợi cho CSVN. Hơn nữa, nỗi đau mà họ nghĩ là họ tạo cho tôi đó, so với nỗi đau của quê hương và dân tộc VN vẫn chẳng thấm tháp gì nên tôi không quan tâm. Vì thế, tôi không cãi chính, không tranh cãi. Ngay cả khi bọn họ vu tôi đánh Trúc Hồ, họ đã ỷ mạnh hiếp yếu, xúm vào đánh hội đồng tôi rất bản và rất dã man ròn rã hai năm, tôi vẫn thản nhiên dùng ngòi bút để đấu tranh như tôi đã chọn.

3/ Một vài người theo dõi DD, họ nhận xét rằng Đỗ Thuần (ĐT) là Việt Tân, đạo diễn và “bảo kê” cho bà HHL đánh phá tôi. Họ có giữ tất cả email của ĐT đã làm chứng gian, vu cáo tôi nhiều chuyện, trong đó có chuyện vu tôi xúi Thế Phương đánh bà HHL, vu tôi là Trung Lĩnh để bà HHL có cơ tấn công tôi, đem gia đình tôi ra bêu riêu, lái việc đánh phá tôi sang chuyện tình ái để che đi lý do chính vì sao họ tấn công tôi. Vu tôi gọi điện thoại “ồn ỉn” nhờ CTT, HT, TG đánh bà HHL giúp trong khi chính bà HHL làm những việc này. Những người bị bà HHL gọi nhờ tấn công tôi, họ cho tôi biết thế. Họ hỏi tôi là bà HHL tung tin tôi ngủ với ông Trần Mạnh Vũ vì tiền và ngủ với ông Nguyễn Đình Sơn (tức nhà thơ Nguyễn Kinh Bắc) vì tình để bôi bẩn tôi và đánh lừa dư luận mà sao tôi không cãi chính? Và tôi không ngại đọc giả của tôi tin những lời họ nói hay sao?

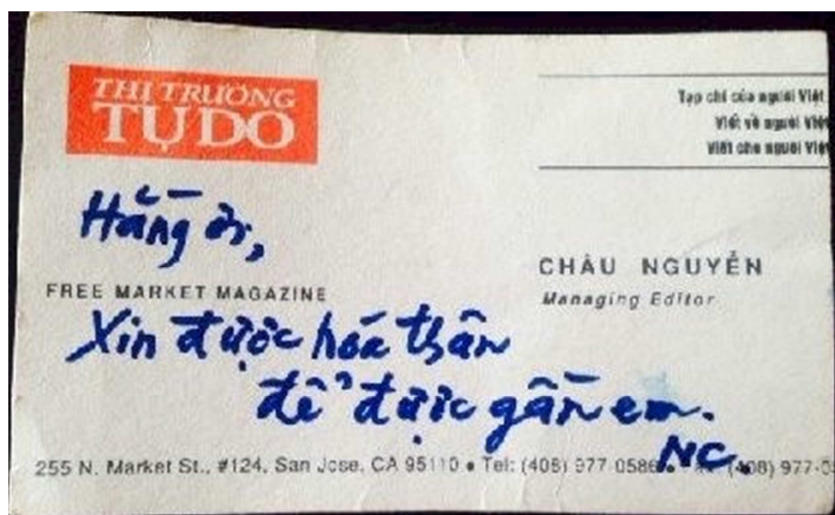
Tôi xin cảm ơn những vị đã quan tâm mà hỏi tôi những câu hỏi đó. Với tôi, tôi không cần trả lời vì bà HHL càng viết bản, càng chửi ác thì mọi người càng thấy rõ bản chất của bà ta. Tôi không là public figure, với pháp lý bà HHL đã hoàn toàn sai trái khi đem tôi ra phỉ báng trước công chúng rất tàn ác nhiều năm trời, nếu tôi kiện về tội phỉ báng, bà ta sẽ thua. Nhưng bà ta được cho biết là nắm kẻ có tóc, ai nắm kẻ trọc đầu nên bà ta lên ĐĐ chửi thả dàn mà không ngại bị người thua kiện. Với đạo lý của người VN, bà HHL hiện rõ là một người đàn bà nham hiểm, bất lương, ác độc, là kẻ gian manh ngấm máu phun người vì tất cả những điều bà HHL nói về tôi đều là VU KHỔNG và có sự tiếp tay của bà ĐT.

Về hai ông TMV và nhà thơ NKB, hai mươi năm hơn tôi không liên lạc và hai ông ấy còn kia. Tôi gặp ông TMV có một lần, ít tiếng đồng hồ trong ngày ra mắt sách của tôi tại NJ. Nhà Văn Trần Hoài Thư quen ông ấy, nhờ ông ấy in sách giúp tôi. Tiền in sách hai ngàn đồng (2,000 dollars) tôi trả ông TMV sòng phẳng và tôi vẫn còn giữ hai tấm check đã cashed. Ngày ra mắt sách, ông ấy và một người bạn (tôi quên tên) đến dự. Tôi gặp nhà thơ NKB hai lần, một lần ông đi với người bạn đến thăm tôi và một lần họp mặt bằng hữu tại Boston tại nhà Trần Trung Đạo. Còn chuyện gia đình tôi là chuyện riêng của tôi, không đúng như bà HHL dựng bịa. Bà ấy đã xâm phạm đời tư của tôi, của các con tôi nghiêm trọng và vô liêm sỉ. Để có có bôi bẩn và liên tục đánh phá tôi, Bà HHL đã bịa chuyện vu ngược lại. Vì là chuyện bịa đặt nên bà ta chỉ nói và không đưa được một bằng chứng nào. Bà ta còn giả mạo ra hai emails viết cho “anh”, vu là tôi viết. Tôi tin vào luật nhân quả và công bình của tạo hóa. Tôi cũng xin mượn thêm những câu danh ngôn vào phần trả lời quý vị:

a/ Người khác đối xử với bạn thế nào là nghiệp của họ. Bạn đối xử với họ thế nào là nghiệp của bạn. Ta không sợ người nói xấu mà chỉ sợ ta làm xấu.

b/ Bạn sẽ không bao giờ đi đến đích nếu cứ dừng lại để ném đá vào những con chó bên đường chỉ vì tiếng sủa của chúng.

Nói về Nguyễn Châu, tôi quen ông ta khi thi sĩ Lê Hoài Hương nhờ ông ta tiếp tay trong buổi ra mắt sách của tôi ở San Jose hình như khoảng năm 1998, tôi không nhớ rõ. Tôi có tặng ông ta những tác phẩm tôi ra mắt hôm ấy. Sau đó, ông ta có nhiều lần điện thoại cho tôi và có lần gửi cho tôi tấm business card:

Thưa quý vị và các bạn, bút tích của ông NC đó, tôi có cần phải ghen với bà HHL không? Không. Chính bà HHL đến nhà ông NC lấy sách tôi tặng ông ta ra, xé nát và gửi những tấm bìa rách, mặt tôi bị gạch nát, viết chữ “ME MỸ” và gửi nặc danh đến nhà tôi (hình kèm theo phía cuối). Khoảng cuối hoặc giữa năm 2004 thì phải- tôi không nhớ rõ thời gian. Hành vi đó của bà HHL nói lên cái gì? Sự việc bà ta xé sách tôi tặng ông Châu rồi gạch nát mặt hình tôi và gửi cho tôi thể nói lên lòng thù hận. Tôi không hề quen biết thì tại sao bà ta thù hận tôi? Có phải do bà ta ghen không? Nếu không ghen thì nguyên nhân nào mà một nhà văn, vợ của một Thiếu tá VNCH lại làm những việc tồi tệ, hạ cấp, mất nhân cách đến thế? Sau đó, bà HHL chửi bới tôi âm ỉ trên các ĐĐ nhưng bà ta lại vu tôi ghen với bà ta trong khi tôi im lặng. Trong 14 năm dài, bà ĐT trung thành tiếp sức cho bà HHL. ĐT viết lên ĐĐ “Bà NMH nhìn thấy ông NC chở bà HHL đi họp nên bà NMH ghen!” Theo bà Thuấn, tôi từ miền Đông, bờ đại tây dương “NHÌN THẤY” bà HHL từ miền Tây, bờ thái bình dương lên xe đi với ông NC nên tôi... ghen!!!

TIỂU SỬ TÁC GIẢ

Tên: *Ngô Minh Hằng*
 Bút hiệu: *Song châu Diễm Ngọc Nhân, Hưng Yên, Trương Hà Nam.*
 Sinh tại Tiên Quán, Hưng Yên, Bắc Phần.
 Di cư vào Nam năm 1954
 Trước và sau 1975: Giáo viên tại các trường: Phú Bình, Cửu Thế Học Đường, Thánh Tâm, Tân Bình (Phủ Thọ, Sài Gòn và Gia Định).
 Vượt biên năm 1980, định cư tại tiểu bang New Jersey với năm con.

THI TẬP TIẾNG

TIỂU SỬ TÁC GIẢ

Tên: ~~NGÔ MINH HẰNG~~ *Me Mỹ*
 Bút hiệu: *Song Châu Diễm Ngọc Nhân, Hưng Yên, Trương Hà Nam*
 Trước và sau 1975: Giáo Viên các trường: Phú Bình, Cửu Thế Học Đường, Thánh Tâm, Tân Bình, (Phủ Thọ, Saigon, Gia Định)
 Vượt biên 1980. Hiện ngụ tại New Jersey.

Có thơ và truyện ngắn trên các báo:
 Trước 1975: Hải Quân Lướt Sóng, Tự Do (Đàn Ngang Cung)
 Sau 1980: *...* Lướt Sóng.

thơ • Ngô minh hằng

TIỂU SỬ TÁC GIẢ

Tên: **NGÔ MINH HẰNG**
 Bút hiệu: *Song Châu Diễm Ngọc Nhân, Hưng Yên, Trương Hà Nam*
 Trước và sau 1975: Giáo Viên các trường: Phú Bình, Cửu Thế Học Đường, Thánh Tâm, Tân Bình, (Phủ Thọ, Saigon, Gia Định)
 Vượt biên 1980. Hiện ngụ tại New Jersey.

thơ • ngô minh hằng

Tôi và ông NC đều độc thân. Nếu tôi chấp nhận tình cảm của ông ta thì cả hai mặt pháp lý và luân lý tôi đều không phạm lỗi. Nhưng bà HHL thì sao khi có chồng là nhà giáo Trương Duy Cường ngay bên cạnh? Tôi trình bày thế để quý vị và các bạn thấy rõ người ghen tương mà bà HHL từng phao vu trên ĐĐ không phải tôi mà là chính bà ta. Bà ta còn mượn địa chỉ một nữ văn sĩ, gửi thư nặc danh cho tôi và nhờ bà văn sĩ chuyển nhưng tôi nói với bà văn sĩ rằng thư nặc danh không có giá trị và thường là rác rưởi, tôi không nhận.

Lý do gì mà bà ĐT phải gian dối từng cây số để “chống lưng” bà HHL trong vụ triệt hạ người làm thơ chống VC, VG và tay sai là NMH thì chỉ có bà ĐT và băng đảng của bà biết rõ hơn ai cả. ĐT nói nhiều điều sai. Chỉ có một điều đúng: “Thường người ta hễ chửi ai cái gì thì là chính người ta có cái đó vì mới ‘suy bụng ta ra bụng người...’.” Câu này áp dụng đúng cho cả hai bà ĐT - HHL.

Sau khi tôi đưa thư ngỏ này lên DD, nếu quý vị và các bạn thấy bà HHL và phe nhóm của bà ta tấn công tôi tới tấp và dơ bản như bà ta tấn công tôi sau khi tôi gửi thư ngỏ cho Nam Lộc về việc Nam Lộc nguyên rửa Cự Đại Tá TDTnằm xe lăn, chờ chết thì xin quý vị chớ ngạc nhiên.

Thưa quý vị và các bạn,

Xúc phạm cá nhân tôi, tôi bỏ qua nhưng xúc phạm đến Lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, tượng trưng cho hồn sông núi VN thì tôi không. Vì thế, hôm nay tôi viết lá thư này mong chia sẻ với quý vị và các bạn.

Xin quý vị đọc những lời lẽ xúc phạm lá cờ vàng mà tôi tô đậm dưới đây. Nếu Văn là Người thì quý vị xem đó có phải là NGƯỜI QUỐC GIA LƯNG HẢO hay không? Kẻ đã có tâm địa đồng tình để viết lên những câu miệt thị lá cờ vàng như vậy có là người QUỐC GIA YÊU NƯỚC CHÂN CHÍNH và CHỐNG CỘNG hay không? Chưa nói đến ý đồ gian manh là bà HHL luôn vu khống, ngậm máu phun những người QG chống cộng, chống Việt gian và tay sai trên các DD như Cự Trần Doãn Thường, Cự Trần Đình Ngọc, Ông Liên Thành, Cự Matthew Trần, Ông Nguyễn Kim Khánh, ông Trung Lĩnh, ông Nguyễn Đạt, ông Lê Duy San, ông Trần Chính và tôi, Ngô Minh Hằng. Bằng chứng ngay tại đây, trong đoạn chống cộng, chống Việt gian và tay sai Vc của bài Sớ Táo Quân của Tha Hương, bà HHL đã sỉ nhục Cờ Vàng, xuyên tạc và vu khống như sau: dùng chính nghĩa cờ vàng để che chắn cho **miệng trên & miệng dưới... Từ dòng “muôn tâu Thượng Đế.... đến.... sức ngáp”** mụ ca cho ‘cửa mình’ hôi thối của chính mụ bót hôi tanh!

*“Ai người chống cộng,
Hằng đập toi bời.
Cờ Vàng chính nghĩa
Mụ che mê mụ
Ai mê ai lú
Mụ yêu mụ chiều
Sẽ đập Việt Khang
như đập cả làng
đấu tranh trong nước
được Mỹ cho đi*

*Bệnh gì thứ đó?
Lấp ló ngỏ lời
Mụ cho vài gậy
Thấy bố thấy cha
Cả nhà Việt Khang!!!”*

Trong khi đoạn Sớ Táo Quân của tôi là:

*Muôn tâu Thượng Đế
Xong chuyện người ta
Giờ đến chuyện nhà
Xin Ngài soi xét
Từ khi có Nét
Ai cũng nhào dzô
Nào văn nào thơ
Nào bình nào luận
Có bài gay cấn
Có mục tâm ruồng
Đọc cũng đỡ buồn
Cái đời tỵ nạn
Nhưng rồi cộng sản
Mướn lũ tay sai
Lên Nét năm dài
Rình từng hành động
Ai người chống cộng
Chúng đập toi bời
Nhưng lại vu người
Đâm lưng chiến sĩ
Chúng còn “nhát trí”
Tung hứng với nhau
 Gian dối thần sầu
Điêu ngoa tuyệt kỹ
Đổi màn chính trị
Ra chuyện cá nhân
Tung ra bàng dân
Hỏa mù dư luận
Chúng dùng chữ bản
Bôi xấu người ngay
Chúng nghĩ kiểu này*

*Làm người khiếp sợ
Để chúng một chợ
Ca tụng đảng Hồ
Nhưng chúng đâu ngờ
Đã là chính nghĩa
Dù không vượng địa
Vẫn chẳng phai nhòa
VIỆT NAM CỘNG HÒA
Vẫn trong nhịp thở
Cờ vàng vẫn nở
Trên khắp địa cầu
“Thiện ác đáo đầu” (*)
Chúng sao thoát được!
Khi mà cả nước
Già trẻ vùng lên
Thì chúng chết mềm
Không còn sức ngáp...*

Thưa quý Vị và các Bạn, một người quốc gia chân chính, có giáo dục, dù có thù ai, ghét ai đến đâu cũng không thể đem lá cờ vàng, biểu tượng của hồn thiêng sông núi của cả một dân tộc và được bồi đắp bởi biết bao máu xương của những ANH HÙNG, LIỆT SĨ VNCH ra mà chà đạp, sỉ nhục như thế được. Chỉ có kẻ trong lòng không có quốc gia dân tộc, không đạo đức nghĩa nhân mới thân nhiên đem lá cờ vàng, tượng trưng hồn nước mà lãng mạ đến mức đó thôi.

Thưa quý vị và các Bạn,

Tôi viết đã khá dài, tạm gọi là thu ngắn những sự thật của 14 năm để chia sẻ với quý vị trong dịp cuối năm. Cảm ơn quý vị đã đọc đến dòng cuối cùng này.

Xin chân thành kính chúc quý Vị và các Bạn cùng bửu quyến vạn an, vạn phúc và mọi điều như ý trong năm Mậu Tuất.

*Trọng kính,
Ngô Minh Hằng*

Xin xem emails của bà HHL [1] và vài emails liên hệ để quý vị thẩm định.

Đa tạ. NMH

[1] **BKT chú thích:** những điện thư (*emails*) của “nick” **HHL** chứa những ngôn ngữ “*không thích hợp*” cho công chúng nên BBT website miễn đăng phần này. Kính cáo lỗi cùng tác giả NMH. Trân trọng. --
bkt

Email của Hải Quân Thiếu tá Nguyễn Tạ Quang, trả lời bà HHL sau khi bà ta gọi điện thoại cho ông nói xấu bà NMH

Bà Hoa Hoàng Lan,

Tôi thật không ngờ được khi đọc Email này của bà. Với tôi thì chẳng có gì đáng quan tâm vì đó chỉ là những lời lẽ chụp mũ một cách trắng trợn. Bà là phụ nữ cũng nên giữ cái ĐỨC cho chồng con. Bà nên suy nghĩ lại đi trước khi quá muộn. Bà hãy nhớ lại những gì bà đã nói với tôi khi bà tự động gọi Điện thoại cho tôi cách nay mấy tháng?

Nhà thơ Ngô Minh Hằng với hàng trăm bài thơ CHỐNG CỘNG thẳng thừng từ gần nửa Thế kỷ qua thì việc “giết” Bà Ngô Minh Hằng cũng dễ hiểu thôi. Kẻ u mê ngu đần lắm mới không hiểu mục đích này.

Diễn đàn là một nơi mở rộng, tôi rất tin tưởng vào sự phán xét của mọi người. Nước nhà đang ngã nghiêng sắp rơi vào tay bọn Trung quốc, nên dành thời giờ làm những việc có ích.

Đây là Email cuối cùng tôi gửi cho bà. Vì là chuyện riêng tư nên Email này tôi không phổ biến rộng rãi e rằng làm người đọc không thoải mái. Nếu bà thấy hứng thú xin cứ phổ biến thật rộng rãi Email này.

Nguyễn Tạ Quang

Thư ông Trần Quý Công, người đã nghe lời gian xảo mật đường của HHL tấn công kẻ thù cho HHL, nay biết mình sai, gửi thư xin lỗi bà Ngô Minh Hằng và những người ông đã tấn công

Kính thưa các vị Hoa Hoàng Lan, Phạm Lễ, Ngô Minh Hằng và Trần Việt Chính

Tôi Trần Quý Công vì lý do sức khỏe nên đã gần 5 năm qua tôi không còn tham gia bất cứ sinh hoạt nào trên các diễn đàn, kể cả lá thư này tôi cũng phải nhờ tới người con viết dùm. Tuy nhiên thỉnh thoảng qua bạn bè chia sẻ, tôi cũng biết chút đỉnh tin tức. Có một dạo tôi được nghe kể lại là chị Hoa Hoàng Lan gọi lời nhắn kiểm tôi và rồi mới đây tôi cũng được nghe chị Hoa Hoàng Lan, không biết vì hiểu lầm hay cố tình sao đó, đã gán cho tôi một số mũ mà tôi chưa hề có “đội”.

Hôm nay để làm sáng tỏ những việc liên quan tới những gì chị Hoa Hoàng Lan đang cố gắng vu chụp, tôi xin được trả lời các việc thứ tự như sau:

Trở lại những ngày đầu, khoảng năm 2007 lần đầu tiên nhận được thư của chị HHL gửi riêng cho tôi, xin được làm bạn, sau đó chị HHL gửi cho tôi số phone của chị và chị mời tôi gọi, từ đó thỉnh thoảng tôi và chị có liên lạc qua điện thoại. Có lần chị tổ chức gây quỹ gì đó (lâu quá tôi quên mất) tôi có góp giúp chị một số tiền nhỏ. Sau chuyện đó, chị HHL gần như nài nỉ xin địa chỉ để chị gửi biếu tôi một ít sách báo mà chị đã xuất bản.

Lúc đó tôi đang ở chung nhà với gia đình người bạn, họ đông con nên tôi không muốn thư từ gửi về đó vì ngại trẻ con làm thất lạc nếu như tôi không có ở nhà để nhận nên tôi có nhờ địa chỉ của một người bà con tên Trần Việt Chính, vì đó là cơ sở làm ăn nên thư từ gửi vào lúc nào cũng có người nhận. Sau này nghe nói anh Việt Chính khi nghỉ hưu đã sang lại cho người khác. (trong thư tôi gửi cho chị HHL dạo đó, tôi có viết về chi tiết tôi mượn địa chỉ này, nếu chị còn giữ thư đó, xin chị đọc lại).

Trong gói sách chị HHL gửi tặng tôi có hai cuốn sách do chị phát hành đó là Tiếng Vĩ Cầm Xưa và cuốn khác là Gỡ rối tơ lòng... gì đó. (xin lỗi lâu ngày tôi lại cũng quên tên không biết có đúng như vậy không)

Còn về chuyện số phone của tôi sao lại được anh Trần Việt Chính dùng, xin thưa là lúc đó, cái phone của tôi mang số 713 775 5972 vì dư dùng và anh Việt Chính vừa bị mất phone nên tôi cho anh ấy mượn. Anh Chính có cơ sở làm ăn tại Houston, thấy số vùng (713) là số nguyên thủy của Houston nên anh rất thích. Thấy thế, tôi tặng anh ấy luôn, sau này anh Chính giữ nguyên hay đổi số khác thì tôi không biết.

Về chuyện diễn đàn Phụng Sự Xã Hội, cả tôi và anh Việt Chính chỉ là người được yêu cầu giúp đỡ người bạn cùng quê lúc ban đầu mới thành lập, sau này khi diễn đàn đã vững chãi, cá nhân tôi không còn dính dáng đến diễn đàn nữa.

Vào năm 2009 thì phải, có chuyện xung khắc giữa chị HHL và anh Phạm Lễ, theo như chị HHL kể lại cho tôi thì do anh Phạm Lễ hành hung chị HHL trước, nhưng bị chị HHL đánh trả lại, v.v. (???)

Lúc đó vì nghĩ quá đơn giản theo những gì “người bạn” HHL kể lại, cũng như sự yêu cầu của chị HHL nên tôi vì bệnh bạn mà có viết một số thư công kích xúc phạm đến anh Phạm Lễ.

Cũng giống như trường hợp của anh Phạm Lễ, chị HHL vẫn thường kêu tôi giúp chị tấn công thi sĩ Ngô Minh Hằng, và vì quá nể chị HHL nên một đôi lần tôi đã có những thư công kích thi sĩ NMH.

Đến nay dù chuyện đã qua, với tuổi già lại bệnh hoạn, suy nghĩ lại tôi thật sự hối tiếc đã nhẹ lòng mà để tình cảm “bạn bè” không đúng chỗ và đã gây ra sự phiền hà và buồn bực cho những người tôi không quen cũng chưa từng xích mích.

Vậy đây là lá thư với tất cả chân thành, tôi thành thật xin lỗi anh Phạm Lễ, mong anh bỏ qua những sai lầm của tôi dạo nào đã gây buồn phiền cho anh.

Tôi cũng thành thật xin lỗi thi sĩ Ngô Minh Hằng, vì quá tin người tôi không tìm hiểu rõ nên đã có những lời xúc phạm đến thi sĩ, mong thi sĩ vui lòng đại xá bỏ qua cho tôi.

Riêng chị HHL, chị hãy thông cảm cho tôi vì trong thời gian qua tôi đã không nhận phone của chị. Tôi cảm ơn chị đã gửi tặng tôi hai cuốn sách, nhưng rất tiếc là những tư tưởng chị viết quá cấp tiến, mới lạ, tôi vì tuổi già đã không thích hợp với những suy nghĩ của chị.

Thưa chị HHL, chuyện vui buồn gì rồi cũng có kết cuộc, rất tiếc là tôi đã phải chọn một kết cuộc không theo ý chị muốn, mà theo tiếng nói lương tâm của tôi, làm chị bất bình...

Tôi cũng gửi lời xin lỗi và xin được sự thông cảm đến người bà con Việt Chính của tôi, vì những việc tôi làm trong quá khứ mà nay anh đang bị hàm oan. Cuối thư, tôi thành tâm cầu chúc cả bốn vị luôn gặp may mắn, bình an cả tâm hồn và thể xác.

***Trân trọng,
Trần Quý Công***

Nguồn: Internet eMail by Ngô Minh Hằng chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, February 13, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*